

[Arbejds- og Socialministeren.]

har ikke mange Bemærkninger at gøre. Jeg er helt enig med det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen i, at vi skal søge at faa tilvejebragt de flest mulige Aldersrenteboliger, og det er ogsaa min Hensigt, saa snart vi kommer over det mest presserende Rigsdagsarbejde, at sætte Forarbejder i Gang. Vi er slet ikke uenige om, at det er meget nødvendigt at faa denne Sag gennemført snarest muligt.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen vil jeg sige, at jeg har udtalt mig præcist her i Salen som i Udvalget, og desuden tror jeg slet ikke, at vi kan blive uenige. Hvis man nedsætter en Kommission eller et Udvalg paa faa Medlemmer, saa kan man kalde det et Udvalg, og bliver der flere, en Kommission, men det er min Erfaring, at gør man Kommissionen meget stor, arbejder den meget langsomt, og det er sikkert ikke det ærede Medlems Ønske, at den skal blive saa stor, at den arbejder langsomt. Det, vi stræber efter, er at naa et Resultat; derom tror jeg vi er enige. Jeg er naturligvis villig til, som jeg har sagt, at overveje, hvilken Sammensætning en saadan Kommission skal have.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Rasmus Hansen: Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen gjorde den Bemærkning, at efter det socialdemokratiske Forslag kan et Ægtepar her i København have 6 000 Kr. i Arbejdsindtægt og alligevel oppebære Aldersrente. (Johs. Christiansen: Nej, det sagde jeg ikke!). Saaledes opfattede jeg det ærede Medlems Udtalelser. Jeg vil i den Anledning gerne sige, at det beror paa en Misforstaaelse. Hvis et Ægtepar her i København har en Arbejdsindtægt paa over 4 900 Kr., bortfalder Retten til Aldersrente!

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Arbejds- og Socialminister, at vi naturligvis ikke skal strides om Ord. Om det skal hedde en Kommission eller et Udvalg, er mig naturligvis ganske ligegyldigt, men det, som for mig er det afgørende, og det, som jeg gentagne Gange har udtalt Ønske om, er, at der i det paa-gældende Organ kommer en Represen-

tation for det praktiske Liv. Jeg gentager, at i min Udtalelse ligger slet ikke nogen som helst Despekt for Embedsmændene. Naturligvis maa Embedsmændene først og fremmest med i et saadant Organ, men efter min Opfattelse — og jeg tror, at jeg har mit Parti bag mig i saa Henseende — er det ønskeligt, at der kommer Folk med ude fra det praktiske Liv, hvor man jo i disse Aar har gjort Erfaringer, som vi andre her inde ikke har Kendskab til. Saa derfor vil jeg gerne have, at den højtærede Minister og jeg kunde blive enige paa dette Punkt.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Johs. Christiansen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, at jeg har ikke sagt, at et Ægtepar i København med en Aarsindtægt paa 6 000 Kr. vilde kunne opnaa Aldersrente. Jeg sagde, at et Ægtepar i København vilde tilsammen kunne have en Aarsindtægt paa ca. 6 000 Kr. med Aldersrente, og det staar jeg ved. Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen glemte nemlig to væsentlige Ting, han glemte Skatten, og han glemte Bidragene til Forsikring, hvilket alt i alt her i København for en saadan Indtægt vil beløbe sig til en ca. 900 Kr.

Dernæst vil jeg gerne gøre den Bemærkning til den højtærede Arbejds- og Socialminister, at jeg — paa Linie med det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen — hele Tiden har forstaaet de Udtalelser, der er fremkommet under Udvalgsarbejdet, saaledes, at man maatte gaa ud fra, at det var en Kommission og ikke et Ekspertudvalg, der var Tale om at nedsætte, og jeg maa fastholde dette Ønske, fordi det har været en væsentlig Del af Forudsætningerne for det Arbejde, vi nu har tilendebragt.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P.

Larsen): Ja, vi behøver ikke at tærse Langhalm paa dette Stof i det uendelige, for det er givet, at de Udtalelser, der er fremsat saavel her i Tinget som i Udvalgsbetænkningen, naturligvis vil veje haardt til den Dag, jeg skrider til Nedsættelse af det omtalte Organ — derom behøver der ikke at være nogen Tvivl. Det, jeg gav Udtryk for, var det samme, jeg gav Udtryk for i Udvalget: at jeg saa vidt muligt ikke ønskede at være bundet paa Hænder og Fødder, før jeg gik til Nedsættelsen af denne Kommission, og det er der sikkert heller